

275

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

PROSINEC 2015

Drazí farníci.

Vstupujeme do posledního měsíce kalendářního roku a zároveň i do prvního měsíce nového liturgického roku. Měsíc prosinec je proto vždy velmi intenzivní, neboť v něm prožíváme dvě liturgická období, a to sice advent a Vánoce.

Jak moc dobře víme, nemá být pro nás advent obdobím shonu a hektické přípravy všeho co je potřebné k příjemné oslavě vánočních svátků, ale především duchovním ztišením a usebráním pro konkrétní „znovunarození“ Pána Ježíše v našem srdci. Vnější intenzita přípravy na Vánoce by se měla minimálně vyrovnat intenzitě vnitřní tedy duchovní, která je samozřejmě mnohem důležitější. Pro děti se vždy připravuje nějaký program, který jim má napomoci s konkrétní podobou této přípravy. Ovšem i my dospělí bychom se měli konkrétně zamyslet, jakým způsobem se budeme snažit letošní přípravu prožívat, ale především si konkretizovat, o co chceme usilovat.

Konkrétnost a pravidelnost vybraných předsevzetí, která obnovujeme a obměňujeme při zpytování svědomí, nám pomáhá, neztratit se v abstraktních přáních a myšlenkách. Jedná se vždy o zintenzivnění duchovního života, tedy osobního vztahu k Ježíši Kristu skrze naši modlitbu, rozjímání Písma sv. a přijímání svátostí, které nám pomáhají v našem obrácení a posvěcení se. Vybraná předsevzetí jsou následně konkretizací našeho úsilí o prohloubení se v lásce k Bohu a k bližnímu, která je naplněním naší víry. Dnešní tak neklidný a roztržštěný svět může být proměněn a uzdraven jedině těmi, kteří v něm s neochvějnou důvěrou a oddaností ukazují na zdroj a základ všeho pokoje a míru, který je pouze sám Bůh. On k nám sestoupil a stal se člověkem, abychom se od něho naučili správnému životu, ale především přijali jeho život, který je bez konce a který v plnosti.

Vánoce, o kterých slavíme vstup Boha do dějin, jsou obdobím veliké radosti, která vychází z jistoty víry, že Bůh člověka nikdy neopouští, a vždy se k němu sklání a chce s ním sdílet svůj život, i když je člověk někdy nevěrný. Právě Vtělení Boha ukazuje nesmírnou touhu a lásku Boží k člověku, která vrcholí o Velikonocích obětováním se Božího Syna za spásu celého lidstva. Dar Boha jako nejvyšší Lásky, která chce učinit každý lidský život šťastným a naplněným, je tím nejautentičtější základem pro lásku, která je požívána v mezilidských vztazích. Tato láska touží po štěstí druhého, protože miluje a nedívá se, co ji to stojí. Vnější výrazem této lásky jsou dárky, které si na Vánoce vzájemně dáváme a které mají nějakým symbolickým způsobem tuto lásku konkretizovat. Samozřejmě, že se nejedná o nějaké pouhé zhmotnění lásky, ale o důkaz, že na naše drahé konkrétním způsobem myslíme a vážíme si jich. Náš Pán vstoupil na naši zem ve velice skromných a nuzných podmínkách, ale přitom přišel darovat všechny, kteří pro něho otevřou své srdce. Snažme se mu v tom být podobní i my a mějme v této době pro své bližní otevřené srdce, které je ochotné a připravené i k té nejprošší službě, která pomůže přiblížit druhému Boží lásku.

Přeji Vám všem, aby narozené Betlémské dítě přineslo do Vašeho života novou radost a pokoj a dalo Vám novou sílu proměňovat svůj život podle jeho příkladu.

Žehná P. Vit Uher

PROSINEC 2015			
1.	út	sv. Edmund Kampián	
2.	st	sv. Bibiána	
3.	čt	sv. František Xaverský	Památka
4.	pá	sv. Jan Damašský, sv. Barbora	
5.	so	sv. Sába	
6.	ne	2. NEDĚLE ADVENTNÍ	
7.	po	sv. Ambrož	
8.	út	PANNY MARIE POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU	Slavnost
9.	st	sv. Jan Didak Cuauhtlatoatzin, sv. Valérie	
10.	čt	sv. Júlie a Eulálie	
11.	pá	sv. Damas I. (Hostivít)	
12.	so	Panna Maria Guadalupská	
13.	ne	3. NEDĚLE ADVENTNÍ	Památka
14.	po	sv. Jan od Kříže	
15.	út	sv. Valerián	
16.	st	sv. Adelhaida (Adéla)	
17.	čt	sv. Lazar	
18.	pá	sv. Rufus a Zosim	
19.	so	bl. Urban	
20.	ne	4. NEDĚLE ADVENTNÍ	
21.	po	sv. Petr Kanisius	
22.	út	sv. Servul	
23.	st	sv. Jan Kentský	
24.	čt	Štědrý den	
25.	pá	NAROZENÍ PÁNĚ, 1. svátek vánoční	Slavnost
26.	so	SV. ŠTĚPÁNA, PRVOMUČEDNÍK 2. svátek vánoční	Svátek
27.	ne	SVATÉ RODINY	Svátek
28.	po	SVATÝCH MLÁDÁTEK, MUČEDNÍKŮ	Svátek
29.	út	sv. Tomáš Becket	
30.	st	sv. Evžen	
31.	čt	sv. Silvestr I.	

5. 9. 2015

Mezi čtyřmi jáhny, které v tento den v 10 hodin vzkládáním svých rukou vysvětil otec biskup Václav Malý, byl i bývalý farník Lukáš Nosek.

7. 9. 2015

V tento den začaly dvě důležité opravy: v kostele sv. Anny oprava bočních oken a v kostele sv. Prokopa oprava a výmalba bočních kaplí.

9. 9. 2015

Otec Miloš začal s předáváním farnosti Vinoř čakovickému faráři P. Pavlu Budskému, jenž ji od 15. 9. začal následně spravovat tzv. „excurrando“

12. 9. 2015

Farní vycházka v tento den směřovala již podruhé do Hloubětína. Výletníci si kromě husitské modlitebny podívali rovněž na hloubětínský hřbitov.

13. 9. 2015

S dovolením diecézního biskupa otec Miloš jako žižkovský farář přijal do katechumenátu čtyři dospělé, kteří se rozhodli právě v naší církvi a v naší farnosti hledat cestu k Bohu.

13. 9. 2015

Po malé prázdninové pauze se opět sešlo společenství svatoprokopských ministrantů a svou první schůzku v letošním roce prožili netradičně na pramích na Vltavě.

24. 9. 2015

Dokončila se oprava dětské kaple u Sv. Prokopa.

27. 9. 2015

V 9.30 udělil otec kardinál Miloslav Vlk svátost biřmování 9 dospělým biřmovancům. Následně se celá farnos v čele s otcem kardinálem vydala do Rajské zahrady, kde již bylo vše připravené pro oslavu farního dne.

4. 10. 2015

Při dnešní svatoprokopské mši v 9.30 nám otec generální vikář Michael Slavík představil nového duchovního správce farnosti otce Víta Uhera. Farnost ho následně přivítala tradičně chlebem a solí.

11. 10. 2015

Dnešní mše svatá od sv. Prokopa byla opět vysílána Českým rozhlasem do celého světa.

18. 10. 2015

Během nedělní mše v 9.30 u Sv. Prokopa se s námi po více než 14 letech rozloučil otec Miloš Szabo, který odchází předávat své zkušenosti i vědomosti studentům Katolické teologické fakulty v Praze, kde začíná přednášet kanonické právo. Zároveň otec Miloš představil i svou novou knihu Deset slov (A, B).

21. 10. 2015

Pastorační rada farnosti se poprvé setkává s otcem Vítem Uherem a projednávají další fungování farnosti.

28. 10.–1. 11. 2015

Rodiny s dětmi se společně vydali strávit podzimní prázdniny do Krkonoš (C).

A

B

C

Novéna k Neposkvrněnému početí Panny Marie – 8. prosince

30. 11.–8. 12.

Každý den mše sv. s promluvou zaměřenou na ctnosti a život Panny Marie a po mši sv. zpívané litanie. V den slavnosti v úterý 8. prosince – slavná mše sv. u Sv. Anny

Rorátní mše sv.

2., 9., 16., 23. prosince v 6.00 – Sv. Roch

Setkání ministrantů

neděle 13. 12. v 17.00
farní centrum

Mše sv. s úmyslem za odpuštění hříchů a po ní možnost přistoupit ke sv. smíření

úterý 22. 12. v 17.00 – Sv. Prokop

Svatomikulášský večer

sobota 5. 12. v 17.00 mše sv. u Sv. Prokopa a po ní přijde Mikuláš

Požehnání adventních věnců

neděle 29. 11. při všech mši sv.

Setkání hledajících

pátek 11. a 18. prosince v 19.00
farní centrum

Úklid kostelů

sobota 5. 12. mše sv. v 8.00 – Sv. Prokop

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 6. 12. (všechny kostely)

Sbírka na bohoslovce

neděle 6. 12
všechny kostely

Obnova manželských slibů

neděle 27. prosince (všechny mše sv.)

Výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

úterý 29. 12. v 17.30 v kostele sv. Anny

Poděkování za uplynulý kalendářní rok

čtvrtek 31. prosince mše sv. již v 17.00
s eucharistickým požehnáním

Milí farníci a čtenáři, ještě nikdy v životě mi podzim neutekl tak rychle jako zde v Olomouci. Každý den je sice podle denního řádu prakticky stejný, program je ale velice nabitý. Studium zabírá podstatnou část dne a o zbytek se postará duchovní program – mše svatá, adorace nebo třeba rozjímání. Je tu ale také čas na sport. Rádi chodíme do tělocvičny potrápit tělo a vyčistit hlavu. Z učení mě nejvíce trápí latina, a to je prý o mnoho lehčí než čeština... Snad to jednou také řeknu ☺. Mimo ni máme i živý jazyk, jedna část angličtinu, druhá italštinu. Ostatní předměty jsou úvody do nejrůznějších věd a oborů, které nás čekají v budoucím studiu – úvod do filozofie, úvod do spirituální teologie, úvod do katechismu atd.

Čím dál tím více zjišťuji, jak je důležité mít ve všem priority. Bez nich bych pobíhal od jednoho k druhému a stejně nic neudělal. Přeji proto nám všem, abychom během doby adventní nezrychlovali, ale naopak zvolnili.

Leoš Holý

Moc rádi jsme na závěr roku 2015 připravili rozhovor s novým duchovním správcem žižkovské farnosti, pojďme si tedy P. Víta Uhru představit.

P. Vít Uher (42) rodák z pražských Dejvic, chtěl původně učit němčinu na střední škole, po poznání, že jej Bůh volá ke kněžství, ukončil studium na PedF UK. Rád sportuje – nejraději hraje fotbal, tenis či basket, hrával na klavír, ale s úsměvem říká, že to je nyní již minulost. Přijímat výzvy a neotočit se k nim zády.

Jaká tedy byla vaše studia a dosavadní působení?

Po roce na PedF UK jsem se rozhodl odejít do přípravného ročníku konviktu v Litoměřicích, poté jsem strávil rok na pražské teologické fakultě, další rok studoval teologii na Vysoké filozoficko-teologické škole v rakouském Heiligenkreuz. Studium jsem ukončil v roce 1999, poté jsem absolvoval rok vojenské služby v Berouně a v Praze. Dne 15. října 2000 jsem byl vysvěcen na jáhna, 16. června 2001 na kněze a ustanoven kaplanem v Praze na Smíchově u Sv. Václava. Po dvou letech jsem byl jako administrátor poslán do farnosti Narození Panny Marie v Novém Strašeci. Po šesti letech, v roce 2009, jsem začal další studia licenciátu fundamentální teologie na Papežské Lateránské univerzitě v Římě. Skončil jsem v roce 2011 a pokračoval doktorátem na téma týkající se teologie Benedikta XVI.; proto jsem dalších 2,5 roku strávil v Mnichově přípravou doktorandské práce. V červnu letošního roku jsem obhájil doktorát, a tím zakončil svá studia na Lateránské univerzitě. Pan kardinál mě ustanovil na rok kaplanem v pražské katedrále, a to od 1. ledna 2015. Takový byl plán, ale na svátek Narození Panny Marie 8. září mi zavolal pan generální vikář, že mám jít co nejdříve do farnosti. sv. Prokopa na Žižkově.

Jaký je rozdíl mezi pražskou a venkovskou farností?

Především v počtu věřících a fluktuaci farníků v Praze. To v mimopražských farnostech už kvůli vzdálenostem mezi nimi není. Život s místními mimo Prahu vypadá jinak, je v mnohem větším sepětí a jakoby mnohem intenzivnější. Když přijde někdo nový do kostela na venkově, jdu za ním pozdravit ho a snažím se s ním navázat kontakt. Tady v Praze mám méně možností seznámit se s novými farníky.

Naše cesta do katolické církve, Scott a Kimberley Hahn, vydavatelství Trilality. Profesor Scott Hahn je americký bývalý presbyteriánský pastor a teolog a současný katolický spisovatel, teolog a apologeta. S manželkou Kimberley, rovněž bývalou presbyteriánkou a nyní úspěšnou spisovatelkou a katolickou apologetkou, má šest dětí.

Čekají nás ve farnosti nějaké změny?

Já myslím, že zásadní určitě ne. Jak jsem již řekl na začátku, platí, že nejsem žádný revolucionář. Rád bych, abychom intenzivně prožívali Rok milosrdenství, kterým bude rok 2016. V tomto směru budu rád, když najdeme způsob, jak správně aplikovat tento rok do farnosti.

Jak Vám můžeme pomoci se zabydlením ve farnosti na Žižkově?

Za prvé děkuji těm, kteří mi již pomáhali s úklidem v bytě po malování. Musely být provedeny opravy v přijímací místnosti, kde se ukázaly skryté závady. Řeším různé další technické věci. Takže prosím o trpělivost a samozřejmě modlitbu, ta je potřeba vždy. Časem si dovoluji požádat o konkrétní potřeby podle toho, co bude potřeba udělat.

Jakou jste si připravil knihu pro čtenáře?

Naše cesta do katolické církve od Scotta a Kimberley Hahnových, kteří byli členy presbyteriánské církve v Americe. Na základě teologie Smlouvy, kterou studoval, se dostal do styku s katolickou církví. Při hledání rozdílů postupně zjišťoval, že mu odpovědi dává katolická církev. Popisuje úžasný přerod z protestantismu a reakce okolí na tuto změnu. Je úžasně čist, jak na základě hlubokého pravdivého zkoumání Písma Svätého, zcela bez předpokladů, nachází jako vysoce vzdělaný teolog uspokojivé odpovědi v učení katolické církve.

Máte přání do nového roku?

Mým přáním je abychom se všichni ve farnosti více přiblížili k našemu Pánu a zároveň tím i k sobě navzájem. To jde vždy ruku v ruce. Přál bych si, abychom k sobě navzájem našli cestu, a tím i jako farní společenství intenzivněji sdíleli radost i bolesti mezi sebou navzájem.

-vh-

P. René-Luc: Zkouška srdce

„Kdybych měl shrnout téma této knihy do jednoho slova, řekl bych: Odvahu! Odvahu, Kniha „Vychoval mě gangster“ je napínavý autobiografický příběh mladého muže Reného-Luca. Narodil se v roce 1966 ve Francii v neuspořádané rodině se čtyřmi nevlastními sourozenci, krásnou a obětavou matkou a s nevlastním otcem z podsvětí. Ve čtrnácti letech se obrátil ke křesťanství, brzy se stal horlivým kazatelem a misionářem a v roce 1994 byl vysvěcen na kněze. Dnes působí ve Francii poblíž MontPELLIER.

V prosinci roku 1987 mě komunita posílá studovat druhý ročník semináře do Toulouse. Tehdy prožiji výjimečnou a velmi bolestivou zkušenost, která ale bude velmi důležitá pro mou kněžskou budoucnost.

V posledním ročníku lycea jsme se skamarádili s několika mladými lidmi z naší vesnice a vytvořili skvělou skupinu přátel. Byli jsme velmi zapálení a často jsme se účastnili modlitebních večerů, někdy dokonce i celonočního bdění v modlitbě. Ale nestrávili jsme čas jenom modlením! Chodili jsme společně na pláže, pořádali jsme projížďky na lodi do Saint-Malo nebo jsme si jeli dát společně palačinku do Mont Saint-Michel... zkrátka, legrace bylo vždycky dost.

V této skupině byla jedna mladá dívka, se kterou jsem si zvlášť dobře rozuměl.

Byli jsme velcí přátelé, ale ve vši počestnosti, protože ona věděla, že se chci stát knězem, a sama v té době s někým chodila. V létě před mým nástupem do semináře se rozešla se svým klukem. Protože jsme si tehdy byli blízcí, hodně se mi svěřovala a já jsem jí dával rady. Náš vztah se začal prohlubovat, až jsem si najednou uvědomil, že do mě začíná být zamilovaná. Zároveň byla ale tak čistá, diskrétní, a tak respektovala moje rozhodnutí pro kněžství, že mi nikdy nic neřekla a snažila se to na sobě dát co nejméně znát.

Já sám jsem si uvědomoval, že mě velice přitahuje, vážil jsem si její společnosti a cítil jsem se dobře, když jsem viděl, jakou hodnotu mám v jejích očích. Ale nijak zvlášť jsem se nesnažil držet si od ní odstup, protože jsem si svým povoláním byl jistý. Měl jsem tuto přitažlivost „pod kontrolou“. Jeden či dva kamarádi z naší skupiny si mě začali kvůli tomuto přátelství dobirat, ale já jsem sebejistě odpovídal, že je to jen kamarádka, dokonce sestra, a že jsem více než jindy odhodlaný stát se knězem, a tak žádné obavy nejsou namístě.

Tak jsem dorazil do Toulouse, abych začal svůj druhý rok v semináři. Najednou, katastrofa. Ke svému velkému překvapení najednou zjišťuji, že mi strašně chybí. Cítím v sobě prázdnotu, která mi svírá útroby. Copak jsem se zamiloval? Ne, to není možné, je to přece kamarádka... A přesto mi chybí její hlas, chtěl bych ji slyšet, vidět, jak se směje, když o něčem zavtipkuji, cítit na sobě její obdivný pohled... Začínám si uvědomovat, že to, co jsem považoval za pouhé přátelství, najednou narůstá do nečekaných rozměrů, už nemám pod kontrolou vůbec nic. Všechno je o to silnější, že jsme náš vztah prožívali v naprosté čistotě. Víím, že kdybych udělal první krok, bez váhání by mě vpustila do svého života. Ale co by se potom stalo s mým povoláním ke kněžství? Obracím se k Ježíši, snažím se nalézt odpověď v modlitbě, při četbě Písma.

Ale nic nedokáže uvolnit úzkost, která mě zevnitř celého svírá. Trvá to několik dní, jsem totálně na dně, smutný, ztracený. A potom jednou ráno, když se modlím, si v duchu otázkou: „René-Lucu, ve které životní situaci budeš více milovat?“

Odpověď je mi hned jasná: „Nejvíce budu milovat, když se stanu knězem!“

To neznamená, že osoby povoláné k manželskému životu dávají méně lásky než ty, které jsou povolány k zasvěcenému životu. Ale víím, že já sám, René-Luc, budu moct rozdávat nejvíce lásky, když se stanu knězem. A tak jsem Ježíši zopakoval své ano, znovu jsem řekl ano svému povolání ke kněžství. Do několika hodin úzkost polevila, zase jsem našel radost. Pasáž v závěru evangelia svatého Jana ve mně bezpochyby ještě stále rezonuje: „René-Lucu, miluješ mě víc než tito?“ „Pane, ty víš všechno, ty víš, že jsem jen ubohej týpek, ale taky víš, jak moc tě mám rád“.

156. Alexandr II.

(30. 9. 1061 – † 21. 4. 1073)

Napětí a ochlazení mezi Římem a říší vedly po smrti Mikuláše II. k nebezpečnému schizmatu. Hildebrand ihned inicioval v kostele San Pietro in Vincoli volbu biskupa Anselma z Luccy, který usedl na papežský stolec jako Alexandr II.

Skupina římských šlechticů a pár lombardských biskupů vedených Wibertem z Parmy (nebo také Guibertem), královským kancléřem Itálie, mezitím navštívili německý císařský dvůr, kde žádali císařovnu Agnes, matku a regentku mladého krále Jindřicha, aby nominovala parmského biskupa Pietra Cadala jako nástupce papeže Mikuláše.

Aby volba právě tohoto biskupa novým papežem vypadala důvěryhodně a na oko odpovídala kanonickému právu, byl svolán synod do Basileje, kde byl biskup Cadalus opravdu zvolen papežem a přijal jméno Honorius II. Ovšem na synodu nebyl přítomen jediný kardinál, dokonce i značná část biskupů a arcibiskupů proti volbě Cadala papežem hlasovala.

Nový papež Alexandr II. tedy musel čelit vážné rozepři v církvi: císařský dvůr stál proti sboru kardinálů, jeho vlastní zájem proti reformě. Taková rozepře se nezacelila snadno. Honorius si začal kupovat podporu v Itálii a byl dosti úspěšný, takže se dvě papežské armády (neboť Alexandr nelenil a shromáždil pomoc) střetly v Římě a rozdělily město. Neřešitelnou situaci ukončil Gottfried Lotrinský, který oběma sokům přikázal, aby čekali na císařské rozhodnutí.

Alexandr II. byl obratný diplomat a brzy se mu podařilo dosáhnout uznání i v Německu, kde za nezletilého císaře Jindřicha IV. spravoval říši proreformní kolinský arcibiskup Anno. Teprve po dvou letech se tak Alexandrovi podařilo očistit se z obvinění korupce a obdržet na koncilu v Mantově roku 1064 papežský úřad, a to i díky vlivu právě kolinského arci-

Vlastní jméno nebo rod:	Anselm z Baggia
Původ:	Ital, Milán
Datum narození:	???
Místo narození:	Chevron, Arles
Datum zvolení:	30. 9. 1061
Datum smrti:	21. 4. 1073
Místo smrti:	Řím
Místo pohřbu:	Řím
Pontifikát:	11 let, 6 měsíců a 22 dní

biskupa Anna. Biskup Cadalus, vzdoropapež Honorius, se sice až do konce života považoval za právoplatného papeže, po mantovském koncilu však ztratil jakýkoliv význam.

Vztahy Alexandra II. s císařským dvorem však zůstávaly i nadále dosti napjaté. Alexandr se proto váhavě pokusil o sblížení s Konstantinopolí, ale bez výsledku.

Papež Alexandr II. jevil značný zájem o válečné výpravy, které vedli králové a knížata a které sloužily křesťanským zájmům. Svůj souhlas s válečným tažením začal vyjadřovat předáním Petrova praporce. Obdržel ho například Vilém Dobyvatel, když se roku 1066 vydal na výpravu do Anglie. „Reconquistu“ ve Španělsku podpořil Alexandr II. tím, že poprvé udělil jejím účastníkům odpustky.

Zvláště intenzivně – i když jen slovně – podporoval lidové hnutí patariů („hadrářů“) v Miláně, nepatřil však k jeho zakladatelům či vůdcům. Tyto zfanatizované lidové masy se nelitostně vrhaly na svatokupeckou šlechtu a ženaté kněze. V roce 1070 si vynutily odstoupení milánského arcibiskupa a na jeho místo dosadily kněze, kterého pak uznal i papež. Německý císařský dvůr se ujímal arcibiskupova protikandidáta Gottfrieda a mezi papežem a Jindřichem IV. došlo k prudkému konfliktu, kterým se již ohlašoval boj o investituru.

Potírání zlořádů – simonie a kněžské manželství – se změnilo v boj za svobodu církve. V době Alexandrových smrti ukazoval již barometr na blížící se bouři. Při pohřbu papeže Alexandra II. byl pod tlakem lidových mas zvolen papežem již několi-

krát zmiňovaný Hildebrand. Davy lidí prý během pohřbu papeže volaly v bazilice sv. Jana Lateránského: „Ať je Hildebrand naším papežem!“ A tak se tento clunyjský mnich stal v naprostém rozporu s církevním právem papežem – Řehořem VII.

Den	Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Út Jer 1,1-19	Povolání Jeremjáše
2.	St Jer 2,1-13	Lid opustil Hospodina
3.	Čt Jer 2,14-37	Lid se poskvrňoval modloslužbou
4.	Pá Jer 3,1-4,2	Výzva k pokání a návrat Izraele
5.	So	
6.	Ne Jer 4,3-31	Varování pro nekající
7.	Po Jer 5,1-31	Hospodin svůj lid potrestá
8.	Út Jer 6,1-30	Nepřítel ze severu
9.	St Jer 7,1-8,3	V bráně Hospodinova domu
10.	Čt Jer 8,4-23	Svedení a svádějící
11.	Pá Jer 9,1-23	Není pravdy mezi lidmi
12.	So	
13.	Ne Jer 9,24-10,25	Co jsou modly před Hospodinem?
14.	Po Jer 11,1-17	Lid porušuje smlouvu
15.	Út Jer 11,18-12,17	Muži anatótsí chtějí proroka zabít
16.	St Jer 13,1-27	Podobenství o opasku
17.	Čt Jer 14,1-22	Ohlášení sucha
18.	Pá Jer 15,1-21	Těžký je úděl proroka
19.	So	
20.	Ne Jer 16,1-21	Jeremjáš zůstane osamělý
21.	Po Jer 17,1-27	Doufat v Boha, ne v člověka
22.	Út Jer 18,1-23	Hlína a hrnčíř
23.	St Jer 19,1-15	Znamení rozbitého džbánu
24.	Čt Jer 20,1-18	Jeremjáš uvězněn Pašchúrem
25.	Pá Jer 21,1-22,8	Babylónské nebezpečí
26.	So	
27.	Ne Jer 22,9-30	O Konjášovi
28.	Po Jer 23,1-8	Zaslíbený král
29.	Út Jer 23,9-40	Výroky o prorocích
30.	St Jer 24,1-10	Dva koše fíků
31.	Čt Jer 25,1-38	Hrozby proti Judsku se naplní

Kniha Jeremjáš (hebr. *jirmejáh*, řec. *Ieremias*) obsahuje prorocké řeči, které Jeremjáš pronesl během svého čtyřicetiletého působení před dobytím a zničením Jeruzaléma a jeho chrámu. Kniha vznikala dlouho redakčními úpravami mnohých pozdějších pisatelů, takže se v ní prolíná přímé slovo proroka se slovem třetí osoby, jež o prorokovi vypráví. Jeremjáš je považován za proroka Boží spravedlnosti, jenž se projevil ve výstrahách a hrozbách lidu, s nímž Bůh prožívá tragédii zničeného chrámu i všeho, co tomu předcházelo. Charakteristickou vlastností Jeremjáše je, že se za svůj národ u Boha často přimlouvá. V jeho prorockých nalezneme také slova útěchy o nové smlouvě, kterou Bůh se svým lidem uzavře. Pak přijdou k Bohu všechny národy, protože on je Bohem celého světa i každého jednotlivce. Knihu lze teoreticky rozdělit na tři části: prorockví před dobytím Jeruzaléma, po dobytí města a zničení chrámu, a nakonec prorockví proti cizím národům.

Zatímco v dosavadních dílech povídání o sakrálních památkách Prahy 3 jsme se stále věnovali výhradně stavbám katolické církve, přichází čas, kdy si musíme začít všimnout i toho, jak svou potřebu modlitebny a místa ke shromažďování řešili evangelíci (a nejen oni).

Betlémská kaple

byla postavena ve dvoře domu čp. 216 na Žižkově v letech 1913–1914. Řadu lidí možná překvapí, že Praha má dvě stavby tohoto jména, je však třeba si uvědomit určité dobové souvislosti. Žižkov v roce 1914 ještě nebyl součástí Prahy. A Praha v té době žádnou Betlémskou kapli neměla. Staroměstská stavba na místě středověké kaple, kde kázal M. Jan Hus, je z větší části jen její přibližnou kopií, postavenou až po polovině 20. století.

Evangelíci se na Žižkově začali scházet od roku 1894, a to v rámci biblické hodiny a výuky náboženství. V roce 1904 pak byla ustavena kazatelská stanice (první modlitebna vznikla v Husinecké ulici), přeměněná roku 1911 na filiální sbor. V témže roce však evangeličtí věřící přišli o svou dosavadní modlitebnu, majitel domu totiž usiloval o ekonomicky výnosnější využití prostor. Následně byl zakoupen dům v Prokopově ulici, neboť v centrální části Žižkova už nezbývaly volné stavební parcely. Dům z roku 1870, vystavěný podnikatelem F. Hornem, býval nazýván „U generála Zacha“.

Záměr postavit kapli na prostorné parcele ve dvoře se po určitých peripetiích podařilo prosadit v červnu 1913, ale ve zmenšené variantě, z níž byly vypuštěny např. původně plánované byty. Stavbu prováděla známá firma Matěje Blechy, pro kterou do roku 1913 projektoval architekt Emil Králíček, nejspíše autor projektu kaple. Ke slavnostnímu otevření kaple došlo v neděli 28. 6. 1914

(téhož dne byl spáchán sarajevský atentát na následníka trůnu F. Ferdinanda D'Este, což vedlo o měsíc později k vypuknutí světové války).

Průčelí je ve spodní části členěno čtveřicí pilastrů s kubizujícími hlavicemi, v tympanonu nad vstupem vystupuje reliéf Božího beránka. Horní polovina fasády nese ve střední části nápis: „Betlémská kaple k 500 leté památce mučednické smrti Mistra Jana Husi“ provedený zdobným kubistickým písmem. Po stranách se nachází dvojice šestibokých výklenků, nesoucích busty Jana Husa a Jana Amose Komenského. Průčelí je završeno plastikou knihy, na níž stojí zlacený kalich. Drobná sanktusníková vížka byla nad kaplí vztyčena až v roce 1938 podle projektu architekta Bohumila Kozáka, ostatní přístavby se příliš architektonicky neprojevují.

Kapli, tvořící spolu s několika dalšími pražskými objekty unikátní soubor kubistické architektury, hrozila ve druhé polovině minulého století demolice v rámci plánované a zahájené asanace Žižkova. Betlémskou kapli zachránilo zapsání na seznam kulturních památek, přílehlé bloky činžáků pak změna režimu v roce 1989.

Mše sv. v době vánoční 2015 a na Nový rok 2016

24. 12. čtvrtek – Vigilie Narození Páně

16.00 – kostel sv. Rocha

16.00 – kostel sv. Prokopa – mše sv. pro děti

22.00 – kostel sv. Anny

24.00 – kostel sv. Prokopa – půlnoční mše sv.

Jesličky v kostelích jsou přístupné půl hodiny před každou mší sv.

25. 12. pátek – Slavnost Narození Páně

8.00 – kostel sv. Anny

9.30 – kostel sv. Prokopa

11.00 – kostel sv. Rocha

17.00 – kostel sv. Rocha

26. 12. sobota – Svátek sv. Štěpána

8.00 – kostel sv. Anny

9.30 – kostel sv. Prokopa

11.00 – kostel sv. Rocha

27. 12. neděle – Svátek Svaté Rodiny – obnova manželských slibů

8.00 – kostel sv. Anny

9.30 – kostel sv. Prokopa

11.00 – kostel sv. Rocha

17.00 – kostel sv. Rocha

31. 12. čtvrtek – Poděkování na závěr kalendářního roku

17.00 – kostel sv. Prokopa – mše sv. s eucharistickým požehnáním

1. 1. 2016 pátek – Slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový rok)

8.00 – kostel sv. Anny

9.30 – kostel sv. Prokopa

11.00 – kostel sv. Rocha

17.00 – kostel sv. Rocha

Co pro Tebe máme, Ježíši?

„Strážce pokladů“, „Můj král je světlo“ a „Ochraňuj život krále“. To jsou v překladu významy jmen Kašpar, Melichar a Baltazar. Když se vznešený Kašpar vydal na pouť, dopředu nevěděl, že odevzdá svůj poklad – zlato – ve chlévě. Věděl však, že dítě, co se tu narodilo, je pro lidstvo daleko větším pokladem z nebe. Melichar nesl mirhu a sledoval světlo hvězdy. Ta ho přivedla k Mesiáši, který sám je světlem pro svět lidí i andělů. A Baltazar přinesl kadidlo, symbolizující modlitby stoupající k Bohu. Byl připraven ochránit Krále. Jak velký objev a vzrušení museli ti moudří mužové prožít, že jim to dalo sílu a smysl jít do vzdálené cizí země a vystavit se i nebezpečí života. Díky správnému postoji odvrátili nebezpečí od života Ježíšova. Díky jejich darům měla Svatá rodina nepochybně ulehčený útěk a pobyt v exilu. Bylo to tak významné, že tradice Tří králů žije i dnes. To není náhoda. Já věřím, že je to přání Boží. Ježíš nám tady přece zanechal vzkaz, že cokoli uděláme tomu nejmenšímu, bude vlastně pro něj. I dnes jsou lidé na útěku, v exilu, v nebezpečí, v nesnázích, i dnes se můžeme sklonit s pozorností a darem k dítěti, co leží bezmocně – ne sice v jeslích, ale třeba na nemocničním lůžku či na vozítku pro postižené.

Charita České republiky má mnoho projektů, které financuje právě díky Tříkrálové sbírce. Které konkrétně, to je možné zjistit pouhým kliknutím na příslušnou adresu. My na Žižkově chceme pomoci malým handicapovaným spoluobčankům v naší farnosti a v Integročním centru Zahrada na Praze 3. Aby – i když jsou uvězněni ve svých nemooucích tělíchách, mohli prožít co nejvíce svobody v duchu, díky lásce a péče rodičů, díky i naší pomoci a zájmu o ně. Milý bratři a sestry, k účasti na Tříkrálové putování nás zve i pan kardinál Duka. **Dne 3. 1. 2016 ve 14.00 h**, udělí požehnání koledníkům v kostele sv. **Tomáše na Praze 1. Ve 14.30 h** z tohoto místa vyjede průvod **Tří králů na velbloudech** a projde Karlovým mostem až na Staroměstské náměstí. Koledníci v kostýmech mohou už touto cestou vybírat příspěvky do kasiček. My kasičky a příkazky rozdáme **v neděli 3. 1. 2016 po mši u Sv. Prokopa. Prosím, přihlašte se však už předem**. Sběrka pak bude probíhat ve dnech 3. až 10. ledna 2016.

Toto je čas vánočních a novoročních darů. Hmotné dary pro naše potřebné, dary milosti pro ty, co přispěli, dary zkušenosti a síly pro ty, co koledovali a dar našeho svědectví víry a skutků pro Božího Syna. Přejí a vyprošují nám všem jeho požehnání.

Mária Uhnáková, koordinátorka Tříkrálové sbírky, tel. 731 063 259

Výzva

Milí přátelé – koledníci?

Ráda bych jako loni zorganizovala společné koledování pro Tříkrálovou sbírku. Ve větší skupině je to snažší, ztratíme trochu ostych a je při tom i legrace, a tak prosím všechny, kdo jsou ochotni obětovat jedno půldne – nebo jeho část – a půjdou s námi koledovat 3. 1. po mši, aby se mi přihlásili na tel. 774 350 701 nebo mail: hilbertova.vaclava@seznam.cz. Doprovodí nás harmonika, housle, kytara i flétna, zpívat se budou nejen koledy, ale i spousta obecně známých lidových a zlidovělých písní. Základní stanoviště bude před obchodním centrem Flora, takže nepůjdeme daleko, ale můžeme se přesunout i dál do centra. Všem vám MOC děkuji za pomoc a pokoru v této nelehké službě, ale jistě ji i Pán Bůh jednou ocení.

Václava Hilbertová

Poděkování

Milí farníci, s radostí děkuji vám všem, kdo jste se podíleli na podzimní humanitární sbírce oblečení a jiných domácích potřeb. Sběrka byla opravdu úspěšná, bylo shromážděno velké množství darovaných věcí, a také příspěvek na dopravu byl vyšší než v předchozích sbírkách. Za vše vám všem upřímně Zaplat' Pán Bůh. Také počasí bylo příznivé, nebyla zima a díky paní Martě Peškové z Diakonie jsme si mohli i těchto podmínkách (vybíralo se ve skladu) uvařit čaj nebo kávu, také nechybělo něco dobrého k tomu. Kdo nestihl přijít a přinést nějaké věci do sbírky, může je přenést ještě minimálně do konce roku na stejnou adresu – Prokopova 216/4, Praha 3 – ve dvoře je stále umístěn oranžový kontejner Diakonie Broumov, který bude vyvezen koncem tohoto roku nebo začátkem roku příštího a možná tam bude umístěn trvale, ale k tomu budeme mít informace později.

Libuše Janovská

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2015–2016 se vyučuje od září.

- předškoláci – úterý 16.30 (Z. Mináriková), místnost A
- 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (K. Kochová), místnost B
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (K. Kochová), místnost B
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00, (P. Vít Uher), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; klara.kochova@gmail.com; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátosti.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00 od 30. září

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00 od 5. října

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růženec společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejvyšší Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00 od 2. října

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15 od 28. září

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2016. Nová skupina „hledajících“ začala svá setkávání 15. května 2015, další začíná opět *po Velikonocích v roce 2016*.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uhrem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání s knězem se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svatost smíření lze přijmout *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, *o třetí postní neděli 28. 2. 2016*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici. P. Vít Uher (731 625 910).

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nejvhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svatost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá vždy v závěru roku, přípravná setkání pak od ledna do září 2016 ve farním centru. Zájemci se již mohou přihlašovat u kněze (P. Vít Uher, 731 625 910).

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)			
Úterý		18.00²⁾ (P. Antonín Ježek)		
Středa	18.00 (P. Antonín Ježek)		6.00³⁾ (P. Vít Uher)	
Čtvrtek	18.00 (P. Vít Uher)			
Pátek	18.00 (P. Vít Uher)			
Sobota	8.00⁴⁾ (P. Vít Uher)			
Neděle	9.30 (P. Vít Uher)	8.00 (P. Václav Volf)	11.00 (P. Vít Uher)	17.00 (P. Antonín Ježek)

¹⁾ s latinským ordinářem, 4krát ročně
 v tridentském ritu

³⁾ v adventní době roráty

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut
 přede mší výstav Eucharistie

⁴⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Úřední hodiny v kaceráři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Pondělí	8.30–11.30	pastorační asistent Karel Frnka
Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	13.30–16.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P. Vít Uher
 mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz
 web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 30. 11. 2015	
výše dluhu (úvěr)	4 075 481,03 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (listopad 2015):	16 723 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	